

Relat sobre la pròpia educació artística

Benvinguts relat sobre la meva educació artística al llarg del temps, considero que l'etapa més artística va ser a la secundària i que després per motius externs com la selectivitat, la feina, independitzar-me, etc. va fer que anés deixant moltes pràctiques que acostumava a fer per manca de temps i per prioritzar altres coses.

Abans de començar m'agradaria dir que la dansa és un eix transversal a totes les etapes, ja que als cinc anys em vaig apuntar a ballar i des d'aquell moment no he parat. Avui dia encara conservo aquesta passió i segueix-ho formant-me tres dies a la setmana, a més la meva feina està relacionada amb la dansa així que es podria dir que em passo tot el dia utilitzant aquesta dotació artística. Al llarg de la meva trajectòria com a ballarina he fet moltes actuacions i competicions, des de flashmobs a la ciutat, ballar pel nostre equip de bàsquet, anar a esdeveniments de Reebok o Nike, etc. fins a competicions a escala nacional i mundial guanyades diverses vegades. Actualment, tot el tema esdeveniments i competicions ho he deixat, per qüestions de temps i diners, però sempre he dit que tornaré als escenaris a competir en la categoria prèmium, que són els pares i mares dels competidors/es, i sempre és la categoria més divertida.

Ara bé, passem a la meva trajectòria en la resta d'educació artística:

Infantesa

A la meva etapa d'infantil i primària, predominava l'educació artística visual i plàstica que ens feien a l'escola. Aquesta molt curricular seguint un llibre i unes fitxes, cosa que a mi no em feia especial il·lusió, era una assignatura més. Pel que fa a l'assignatura de música, sempre ha sigut la meva assignatura preferida al llarg d'aquesta etapa juntament amb educació física, m'agradava ballar, cantar, tocar la flauta, etc. D'altra banda, a educació física, a partir de tercer de primària, cada final de trimestre ens feien preparar una coreografia i uns vestuaris i l'últim dia de classe, l'ensenyàvem a la resta l'actuació. Aquelles setmanes eren les millors per a mi i les recordo amb molta il·lusió.

A més, jo a la primària estava apuntada a classes de teatre (a més a més de les de dansa que us comentava abans), cosa que em va ajudar molt a treballar la vergonya i la memòria.

Secundària

Aquesta etapa, com ja he mencionat abans, va ser la més artística per a mi, encara que a l'escola només feien educació artística fins a segon de l'ESO. El fet que m'interessés i descobrís coses que m'agradaven de l'educació artística va ser gràcies al professor que teníem a secundària. Aquest es deia Àngel, un professor en contra totalment amb el currículum de l'educació artística escolar, ja que pensava que coartava la llibertat dels alumnes per explorar i expressar-se. Per tant, ell seguia el seu propi model per ensenyar i aquest va fer que jo descobrís el que em relaxava dibuixar i el bé que ho feia, cosa que no m'havia plantejat mai; a més era un professor que es preocupava pels problemes individuals i va fer que entre tots féssim més pinya perquè sabíem els problemes d'uns i d'altres fora del centre, això va fer que m'endinsés en l'escriptura, jo estava en una etapa dolenta amb mi mateixa i em va ensenyar a plasmar els meus sentiments en un paper i això va perdurar per tota la meva vida.

Érem una classe molt "canyera" i els professors sempre tenien problemes amb certs alumnes de comportament, mai callàvem i ens costava concentrar-nos. En canvi, amb

aquest professor i aquesta assignatura no hi havia cap problema de comportament i no ens va haver de cridar l'atenció mai, ja que vivia l'assignatura amb un entusiasme que s'encomanava, a més sempre preparava classes molt diferents que ens cridaven l'atenció i que ens ajudaven moltíssim a escala personal. Les seves classes començaven amb un curtmetratge sobre algun valor que ens volia transmetre, després apuntava a la pissarra la seva frase "mi libertad se termina donde empieza la de los demás" de Jean-Paul Sartre i després plantejava el que faríem. Eren ben diverses les coses que fèiem, podíem estar a la classe practicant l'expressió oral i escrita dels nostres sentiments, com arribar a l'aula de música i que estigués sencera empaperada per pintar-la practicant alguna tècnica, com sortir al pati a pintar el mur de l'escola fent dibuixos lliures.

També, aquest professor ens va dir que els divendres al migdia podíem portar una carmanyola i quedar-nos a l'aula de plàstica fent les creacions artístiques que volguéssim, preparant coses per l'escola de decoració o fins i tot passant l'estona i xerrant. Va aconseguir que gairebé tota la classe es quedés de manera voluntària quan els divendres era l'únic dia de la setmana que no fèiem classe a la tarda i, tot i això, fins a les quatre ens quedàvem a l'aula de plàstica.

D'altra banda, a música el món de la flauta em va entusiasmar molt, tant que em vaig apuntar a la coral del centre i, com era un col·legi religiós, quan anàvem a missa la coral ens encarregàvem de tocar i cantar les cançons, a més anàvem a un casal d'avis i els hi tocàvem la flauta i es posaven molt contents i vam fer d'altres coses com sortir a la televisió fent de coral d'una missa important que van organitzar, etc.

Per la part d'educació física, va seguir la línia de fer els balls a final de trimestre i continuava entusiasmant-me com a la primària.

Finalment, pel que fa a les extraescolars vaig deixar el teatre i vaig centrar-me en la dansa i en preparar-me per les competicions d'aquesta.

Actualitat

Avui dia, es pot dir que la meva pràctica central és la dansa, tot i que conservo la d'escriure els meus sentiments i angoixes quan ho necessito i la de dibuixar de tant en tant. A més a més, un cop independitzada vaig agafar gust al món de la cuina, m'encanta preparar els dinars i sopars i especialment, fer postres i dolços de tota classe.